

РЕШЕНИЕ

№ 246

гр. Пловдив, 23.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Екатерина Мандалиева

Членове: Радослав Радев

Недялка Свиркова Петкова

при участието на секретаря Елена Димова
като разгледа докладваното от Екатерина Мандалиева Въззивно гражданско дело № 20255300502777 по описа за 2025 година

Производство е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба „МБАЛ- Пазарджик“ АД ЕИК 130072241, чрез процесуалния представител адв. А. Ш. срещу Решение №3729/24.07.2025год., постановено по гр. дело №11030/2024год. по описа на Районен съд - Пловдив, тринадесети състав, с което се отхвърля предявления от „МБАЛ Пазарджик“ АД, ЕИК: 130072241, иск с правно основание чл. 415, ал. 1, т. 3 от ГПК, вр. чл. 52, ал. 2 от ЗЗО за осъждане на Г. Я. Ш., ЕГН: *****, заплати на ищеца парична сума в размер на 1 004 лева, представляваща цената на предоставената от ищеца медицинска помощ и услуги на здравнонеосигурено лице в условията на непрекъснат болничен престой по КП № * – „*“ в Кардиологично отделение към болницата за периода от приема на 01.02.2024 г. до изписването на 08.02.2024 г., която цена е определена в Ценоразпис на медицинската помощ и услуги, медицински услуги и допълнителни поискани услуги на „МБАЛ Пазарджик“ АД, утвърден от изпълнителния директор, в сила от 03.11.2023 г., ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за

изпълнение по чл. 410 от ГПК – 07.06.2024 г., до окончателното изплащане на сумата, за които суми е отхвърлено заявлението на ищеца за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК по ч. гр. дело № 10112/2024 г. по описа на ПдРС, VII гр. състав. Решението се обжалва като неправилно и необосновано, по съображения подробно изложени в жалбата. Иска се отмяната му, като вместо това се уважат предявените иски. Претендират се разноси и пред двете съдебни инстанции, съгласно представения списък с направени такива.

Въззиваемата страна Г. Я. Ш., ЕГН: *****, чрез особения си представител адв. И. М. изразява становище за неоснователност на въззивна жалба по съображения подробно изложени в отговора. Моли се да се потвърди първоинстанционното решение като правилно и законосъобразно.

ПЛОВДИВСКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД след преценка на събраните по делото доказателства, допустимостта и основателността на жалбата, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законния срок, от страна имаща правен интерес да обжалва, срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което се явява процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна по следните съображения:

Пред районния съд е заведен иск по реда на чл. 422 вр. с чл. 415 ал.1 т.3 ГПК с правно основание чл. 109, ал. 1, изр. 2 във вр. с чл.52 ЗЗО. Ищецът моли да бъде постановено решение, с което да бъде осъден с Г. Я. Ш. да му заплати парична сума в размер на 1004 лева, представляваща цената на предоставената от ищеца медицинска помощ и услуги на здравнонеосигурено лице в условията на непрекъснат болничен престой по КП № * – „*“ в Кардиологично отделение към болницата за периода от приема на 01.02.2024 г. до изписването на 08.02.2024 г., която цена е определена в Ценоразпис на медицинската помощ и услуги, медицински услуги и допълнителни поискани услуги на „МБАЛ Пазарджик“ АД, утвърден от изпълнителния директор, в сила от 03.11.2023 г., ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК до окончателното изплащане на сумата, за които суми е отхвърлено заявлението на ищеца за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК по ч. гр. дело № 10112/2024 г. по описа на ПдРС, VII гр. състав. Ищцовото

дружество е навело твърдения, че ответникът в периода от 01.02.2024 г. до 08.02.2024г., е приет в Кардиологично отделение при непрекъснат болничен престой по КП № * – „*“. В периода на престоя ответникът бил с прекъснати здравноосигурителни права. Цената на оказаната му медицинска помощ била 1004 лева съгласно ценоразпис, утвърден от изпълнителния директор на болницата, която сума се дължи от ответника.

Ответникът Г. Ш., чрез назначения му особен представител оспорва предявените искове.

Първоинстанционният съд е отхвърлил предявените искове ,като е приел, че са налице предпоставките по чл. 1, ал. 4 от ПМС № 17/2007 г, и разходите за лечение по КП № * следва да се поемат не от Г. Ш., а от бюджета на Министерството на труда и социалната политика, с оглед на което е направил извода, че ответникът не е материално легитимиран да отговаря по предявения осъдителен иск

Недоволен от постановеният съдебен акт, жалбоподателят навежда оплаквания, че съдът превратно е тълкувал събраните доказателства и е направил погрешни правни изводи.

Съгласно разпоредбата на чл.269 ГПК, въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта в обжалваната част, като по останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата. След като са изчерпани контролните функции на въззивният съд, той проверява само посочените в жалбата правни изводи, законосъобразността на посочените в жалбата процесуални действия и обосноваването на посочените в жалбата фактически констатации на първоинстанционния съд, като взема предвид установените във въззивното производство новооткрити и новонастъпили факти./ *В този смисъл е Решение №200 от 23.06.2015г. на ВКС по гр.д.№6459/2014г., четвърто г.о. ГК/*

В конкретният случай обжалваният акт е валиден и допустим. Пред настоящата инстанция не са събрани доказателства за новооткрити или новонастъпили факти, поради което съдът постановява съдебният си акт на база събраните пред първата инстанция доказателства.

Първоинстанционният съд е сезиран с иск, по реда на чл. 422, ал. 1 вр. чл. 415 ал.1 т.3 ГПК, с правно основание чл. 109 ал.1 330.

Съгласно разпоредбата на чл. 109, ал. 1, изр. 2 от Закона за здравното осигуряване лицата с прекъснати здравноосигурителни права заплащат оказаната им медицинска помощ. Следователно за да възникне в полза на здравното заведение субективното потестативно право за получаване стойността на болничната помощ, следва в обективната действителност да са се осъществили следните материалноправни предпоставки: на пациента да е оказана медицинска помощ и пациентът да е бил с прекъснати здравноосигурителни права към момента на приемането му за лечение, като не е заплатил повече от три дължими месечни осигурителни вноски за период от 36 месеца до началото на месеца, предхождащ месеца на оказаната медицинска помощ.

Съгласно разпоредбата на чл. 52 ЗЗО неосигурените лица заплащат оказаната им медицинска помощ по цени, определени от лечебните заведения.

Безспорно се установява от представените по делото доказателства и от изготвената и приета пред първата инстанция СМЕ от вещото лице Р. Г., чието заключение съдът кредитира като обективно и компетентно изготвено, че в периода от 01.02.2024год. до 08.02.2024год. ищцовото дружество МБАЛ Пазарджик“ АД е предоставило на ответника Г. Ш. болнична медицинска помощ по клинична пътека №* „*“. Предоставянето на медицинските услуги е доказано от събраната по делото медицинска документация, свидетелстваща за манипулациите, които са извършени на Г. Ш. .

Спорният по делото въпрос е дали ответникът към момента на хоспитализирането ѝ е бил с прекъснати здравноосигурителни права, съответно дали ответната страна дължи заплащане на оказаната ѝ медицинска помощ. Режимът на здравно осигуряване, приложим към ищцата, е определен въз основа разпоредбата на чл. 40, ал. 5 от Закона за здравното осигуряване и предполага физическото лице ежесмесечно да внася осигурителни вноски за предходния месец. Съгласно чл. 109, ал. 1 от ЗЗО „Здравноосигурителните права на лицата, които са длъжни да внасят осигурителни вноски за своя сметка, се прекъсват, в случай че лицата не са внесли *повече от три дължими месечни осигурителни вноски за период от 36 месеца до началото на месеца, предхождащ месеца на оказаната медицинска помощ.*“ В настоящия случай, по делото са налице доказателства - справки от НАП /л. 44.л.45 и л.46 от делото на ПРС/, според която са налице повече от три, невнесени

здравноосигурителни вноски, поради което лицето е с прекъснати здравноосигурителни права в периода на болничния си престой.

По отношение на възражението, че ответникът е бил социално слаб и е придобил правото да му бъде осигурено заплащане на стойността на оказана болнична медицинска помощ за диагностика и лечение при ищцовото дружество от страна на Министерството на труда и социалната политика чрез бюджета, посредством органите на Агенция за социално подпомагане, следва да бъде отбелязано следното:

Според постоянната съдебна практика /обективизирана в определение № 378/14.04.2016 по дело № 903/2016 на ВКС, ГК, IV г. о и др. / разпоредбите на чл. 109 330 не следва да се разглеждат изолирано от останалите разпоредби в закона, касаещи правата на пациентите. Съществува връзка /"корелация"/ между правото на пациента по чл. 86, ал. 2, т. 6 от Закона за здравето да бъде информиран за всички услуги и цени в лечебното заведение и задължението му по чл. 109, ал. 1 330 за заплащане на оказаната му медицинска помощ, ако е с прекъснати здравноосигурителни права. Пациентът следва да е наясно с цената, която ще бъде длъжен да заплати за оказаното му лечение, за да може да прецени /и с оглед на цената/ дали иска предоставянето на медицинската услуга или не. В конкретният случай, е налице декларация, с която се удостоверява получаването на информираното съгласие на ответника / л.47 от делото на ПРС/. Съгласно подписаната от ответника декларация, пациентът е бил наясно с цената на всяка медицинска услуга, манипулация, лечение, лекарствени продукти и медицински изделия в ценоразписа на лечебното заведение, както и че в случай на прекъсване на здравноосигурителните й права, ако същите не бъдат възстановени до края на болничния й престой, че Г. Ш. дължи стойността на предоставената му медицинска помощ и услуги. В тази декларация липсва направено от ответника изрично заявление, че е социално слаб и е придобил правото да му бъде осигурено заплащане на стойността на оказана болнична медицинска помощ за диагностика и лечение при ищцовото дружество от страна на Министерството на труда и социалната политика чрез бюджета, посредством органите на Агенция за социално подпомагане. Нещо повече, по делото липсват и каквито и да е било доказателства, че ответникът отговаря на условията на чл. 1, ал. 4 от ПМС № 17/2007 г., обосноваващи извода, че разходите за лечение по КП № * следва да се поемат не от Г. Ш., а от бюджета на Министерството на труда и социалната

политика, в какъвто смисъл са направените от първоинстанционния съд изводи.

Гореизложеното обосновава извода, че е изпълнен фактическият състав по чл. 109, ал. 1 ЗЗО, а именно – на пациента да е оказана медицинска помощ от страна на лечебното заведение и пациентът е бил с прекъснати здравноосигурителни права към момента на приемането му за лечение, включително и, че пациентът да е бил информиран за всички услуги и цени в лечебното заведение и задължението му по чл. 109, ал. 1 ЗЗО за заплащане на оказаната му медицинска помощ, ако е с прекъснати здравноосигурителни права. Доколкото в тежест на длъжника е да установи, че е заплатил процесната сума, а доказателства в тази насока не са ангажирани, то предявеният иск като основателен и доказан по размер, следва да бъде уважен.

Първоинстанционният съд е достигнал до неправилни и незаконосъобразни изводи, поради което постановеният съдебен акт следва да бъде отменен, като вместо това исковете следва да бъдат уважени.

С оглед изхода на спора, на жалбоподателят се дължат разноски пред въззивната инстанция общо в размер на 524.08 евро / 1025.01 лева/ и разноски общо пред първата инстанция в размер на 449.94 евро/ 880 лева/.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №3729/24.07.2025год., постановено по гр. дело №11030/2024год. по описа на Районен съд - Пловдив, тринадесети състав, като вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

ОСЪЖДА Г. Я. Ш., ЕГН: ***** да заплати на „МБАЛ Пазарджик“ АД, ЕИК: 130072241, със седалище и адрес на управление: гр.Пазарджик, ул.“Болнична“ №15, представлявано от д-р К. Т. сумата **513.34 евро/1 004 лева/**, представляваща цената на предоставената от „МБАЛ Пазарджик“ АД медицинска помощ и услуги на здравнонеосигурено лице в условията на непрекъснат болничен престой по КП № * – „*“ в

Кардиологично отделение към болницата за периода от приема на 01.02.2024 г. До изписването на 08.02.2024 г., която цена е определена в Ценоразпис на медицинската помощ и услуги, медицински услуги и допълнителни поискани услуги на „МБАЛ Пазарджик“ АД, утвърден от изпълнителния директор, в сила от 03.11.2023 г., ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК – 07.06.2024 г., до окончателното изплащане на сумата, за които суми е отхвърлено заявлението на ищеца за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК по ч. гр. дело № 10112/2024 г. по описа на ПдРС, VII гр. състав.

ОСЪЖДА Г. Я. Ш., ЕГН: ***** да заплати на „МБАЛ Пазарджик“ АД, ЕИК: 130072241, със седалище и адрес на управление: гр.Пазарджик, ул.“Болнична“ №15, представлявано от д-р К. Т. сумата в размер на **524.08 евро** / 1025.01 лева/ общо направени пред въззивната инстанция разноси и сумата в размер на **449.94 евро**/ 880 лева/ общо направени пред първата инстанция разноси.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____